

som er indeholdt i lovforslaget, heller ikke kan begrunde, at der indføres en formodningsregel i filmproducentens favør. Endelig gøres der opmærksom på, at de eksisterende overenskomster og standardkontrakter for udøvende kunstnere på filmområdet er udformet på grundlag af den eksisterende retstilstand, og at en ændring af denne gennem indførelse af en generel formodningsregel på afgørende og urimelig måde vil svække de udøvende kunstners stilling i forhold til filmproducenterne i henhold til disse kontrakter.

Kulturministeriet har på denne baggrund på ny overvejet spørgsmålet og finder, efter at spørgsmålet også har været drøftet med de øvrige nordiske lande, at der ikke på nuværende tidspunkt foreligger noget klart behov for generelt at lade formodningsreglen i lovforslagets § 58, stk. 1, vedrørende aftaler om indspilning af film finde tilsvarende anvendelse på udøvende kunstners fremførelser, der er udført med henblik på filmen. Ministeriet finder det herefter rigtigst at afvente udviklingen indenfor EU og andre internationale sammenhænge, inden der tages stilling til spørgsmålet om en eventuel indførelse af en sådan generel formodningsregel.

Med hensyn til den særlige formodningsregel vedrørende udøvende kunstners udlejningsrettigheder henvises til forslagens § 65, stk. 3.

Til stk. 5

Forslaget til stk. 5 om udsendelse af Det kgl. Teaters festforestillinger mv. svarer med enkelte redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 45, stk. 4.

Et flertal i Ophavsretsudvalget har i betænkning nr. 962/1982 foreslået, at bestemmelsen udgår. Et mindretal, bestående af Danmarks Radios repræsentanter, mener, at det er nødvendigt at opretholde bestemmelsen. Samme holdning er under høringen tilkendegivet af Det kgl. Teater. Fællesrådet for Udøvende Kunstnere gør opmærksom på, at der ingen saglige grunde er til at opretholde denne særregel.

Kulturministeriet finder principielt, at klarering af rettighederne til tv-transmissioner af festforestillinger mv. bør ske ved aftaler, og at dette også bør gælde for de involverede udøvende kunstnere. Sådanne aftaler er imidlertid – bortset fra en enkelt rettighedshavergruppe – endnu ikke indgået. Ministeriet finder på den baggrund, at bestemmelsen indtil videre bør opretholdes.

Bestemmelsen skal i øvrigt ses i sammenhæng med teaterlovens § 2, stk. 3, som affattet ved lov nr. 897 af 21. december 1991 om ændring af teaterloven (Det Kongelige Teater og Kapel):

»Stk. 3. Det Kongelige Teater har til opgave at skabe mulighed for, at nationalscenens produktioner kan gøres tilgængelige for et bredt publikum gennem udsendelse i radio og tv samt ved salg af optagelser. Teatret skal endvidere bidrage til, at denne mulighed udnyttes på bedst mulig måde.«

Det er ministeriets forventning, at denne bestemmelse i teaterloven, der ikke vedrører spørgsmålet om rettighedserhvervelse, vil føre til, at der indgås relevante aftaler, der overflødiggør bestemmelsen i § 65, stk. 5.

Det har under høringen været foreslået, at bestemmelsen burde præciseres til alene at vedrøre direkte transmission fra forestillingerne. Ministeriet finder imidlertid under henvisning til hovedreglen i lovforslagets § 65, stk. 1, og dennes anvendelsesområde siden den i 1985 gennemførte lovændring, at der – så længe særreglen om tv-udsendelse af Det kgl. Teaters festforestillinger opretholdes – bør være mulighed for såvel direkte transmission som for optagelse med henblik på efterfølgende udsendelse.

Det bemærkes, at bestemmelsen foreslås udvidet til også at omfatte udsendelse af Det kgl. Teaters festforestillinger, der foretages af TV 2.

Til § 66

Til stk. 1

Efter den gældende lovs § 46, stk. 1, 1. pkt., må grammofonplader og andre indretninger, på hvilke lyd er overført, ikke uden fremstillersens samtykke eftergøres, førend 50 år er forløbet efter udgangen af det år, da lydoverførelsen fandt sted. Som eftergørelse betragtes efter § 46, stk. 1, 2. pkt., også det forhold, at optagelsen overføres fra en sådan indretning til en anden.

Forslaget til stk. 1 indebærer, at den gældende eftergørelsesbeskyttelse suppleres med en eneret til at gøre lydoptagelser tilgængelige for almenheden. Herudover er der kun foretaget redaktionelle ændringer.

Forslaget bygger på en indstilling fra et flertal i Ophavsretsudvalget i betænkning nr. 962/1982. Om baggrunden for forslaget, der ligger på linie med, hvad der foreslås for så vidt angår udøvende kunstnere, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 65, stk. 1 og 2.

Beskyttelsen efter forslaget til § 66, stk. 1, gælder for fremstilleren af en lydoptagelse, dvs. der er tale om en producentbeskyttelse, hvor rettighederne opstår direkte hos den person eller, som det normalt er tilfældet, hos det selskab eller foretagende, som har iværksat lydoptagelsen. Det er uden betydning, hvad lydoptagelsens indhold er. Fremstillersens beskyttel-